

[Kristen Østergaard.]

disse kontante statslån. Det gælder også det spørgsmål, om den lavere rentefod på statslåne var tænkt at skulle have virkning for hele lånets løbetid, 20 år, eller kun være i en del af lånets løbetid.

I den sidste beretning fra egnsudviklingsrådet oplyses det på side 4, at egnsudviklingsrådet er enigt om, at der ikke i egnsudviklingsloven er hjemmel til at yde bistand til opførelse af værkstedshuse til brug for flere virksomheder. I forbindelse med denne oplysning vil jeg gerne spørge, om handelsministeren kan oplyse, hvor mange fælles værkstedshuse der har været ansøgt om, og hvor mange ansøgninger der er afslået i årenes løb. Når jeg spørger, er det, fordi flere af mine partifæller mener, at der netop er et behov for en sådan kollektiv erhvervsform i samme industrihus med fælles tekniske installationer og andet udstyr. Hvis denne formodning kan have sin rigtighed, hvorfor så ikke give støtte? Vi ser så mange eksempler på, at store virksomheder er begyndt som små lokale virksomheder, der udvikles naturligt og bliver store på stedet. I øvrigt er det vist en almindelig regel, at små virksomheder, der udvikles til store på stedet, ikke giver de samme problemer som direkte udflytning fra andre områder. Derfor vil venstre i udvalget gerne have undersøgt, om ikke også disse småvirksomheder burde have en chance inden for loven, hvis det er rigtigt, at de ikke har det i øjeblikket.

Forslaget om boligtilskud til flyttende medarbejdere og tilskud til dækning af virksomheders flytteomkostninger har jeg ingen nærmere bemærkninger til her ved første behandling, idet jeg mener, at netop disse punkter egner sig til en nærmere drøftelse i udvalget. På sin vis er vi måske venligt stemt over for det, men en nærmere undersøgelse er nok nødvendig.

Det gælder også i forbindelse med udviklingsrådets sammensætning, idet rådet jo har en tydelig overvægt af embedsmænd i forhold til medlemmer fra erhvervene. Vi vil i venstre gerne have en nøjere vurdering af udviklingsrådets sammensætning. Det drejer sig også om forskellige punkter i forbindelse med lovens administration, der, som det er alle bekendt, bliver kritiseret en del.

Må jeg til slut sige, at når egnsudviklings-

lovens støtteordninger har fået en så begrænset anvendelse i de sidste år, så står det sikkert i forbindelse med den almindelige afmatning af investeringer i erhvervslivet, en afmatning, der har sin årsag væsentligst i to forhold: for det første fordi fortjenesten har været for lille og risikoen for stor ved industriel virksomhed, og for det andet fordi spørgsmålet om Danmarks tilslutning til EF endnu ikke er endeligt afklaret. Der er ingen tvivl om, at en afklaring af spørgsmålet om Danmarks tilslutning til EF vil ændre det almindelige mathedsbillede i dansk erhvervsliv til det bedre, derunder også en bedre udnyttelse af egnsudviklingslovens støtteordninger og en bedre udnyttelse af de foreslåede forbedringer. Ud fra disse synspunkter er der heller ingen tvivl om, at en dansk tilslutning til EF vil stimulere udviklingen i egnsudviklingsområderne, hvorimod et dansk nej til EF kan betyde endnu en forværring af den hidtidige skæve udvikling med tendens til industriel udtynding i de hidtil svage områder af landet. En sådan udvikling kan vi under ingen omstændigheder tale.

Med disse bemærkninger kan venstre give tilsagn om en velvillig behandling, foreløbig i udvalget.

Erik Hansen: Den lovgivning, der er til behandling her i dag, er jo en forholdsvis ung lovgivning, ung på den måde, at loven er fra 1958, og det vil sige, at den er ikke særlig mange år gammel. Jeg tror, det første lovforslag om egnsudvikling blev fremsat i 1957, og det vil sige, at lovgivningen er nær 15 år gammel og ikke, som hr. Kristen Østergaard sagde, kun 12 år gammel. Når hr. Kristen Østergaard nævnte 12 år, så skyldes det måske, at hr. Kristen Østergaard og hans parti jo ikke fulgte denne egnsudviklingslovgivning med særlig stor interesse i de første år.

Vi har ændret egnsudviklingslovgivningen med forholdsvis få års mellemrum, og jeg synes i og for sig, det er en god skik således at tage lovgivningen op og ligesom forny den, når der er behov for det. Jeg kommer til at tænke på et andet lovgivningsområde, som vi i øjeblikket behandler i udvalg, hvor en ministerkollega er meget halsstarrig, når det drejer sig om ændring af lovgivningen.

Vi fik lovgivningen ændret i 1962, i 1967